

ΤΟΥ **Μάκη Γεωργιάδη**

Τελικά η κατάργηση των παρελάσεων -τουλάχιστον των μαθητικών- αποδεικνύεται και με... κυβέρνηση της Αριστεράς όνειρο απατηλό. Ο «αντιμιλιταρισμός» των λόγων του ΣΥΡΙΖΑ υπέκυψε τελικά στον «πατριωτικό» παροξυσμό ο οποίος καλλιεργείται, δυστυχώς, όχι απλώς και μόνο από τους ΑΝΕΛ και έχει αναγάγει κομβικά και πολιτικά ζητήματα σε διμερείς διαφορές μεταξύ εθνικών κρατών και συγκεκριμένα σε διαφορές μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας.

Όταν υποχωρεί η πολιτική αντιμετώπιση μιας βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και ο εχθρός παίρνει τη μορφή της Μέρκελ και του Σόιμπλε, τότε το ασφαλέστερο αντίδοτο είναι οι παρελάσεις, οι φουστανέλες και τα λαϊκά γλέντια στο Σύνταγμα. Φρόντισε γι' αυτό άλλωστε ο υπουργός Εθνικής Άμυνας ο οποίος, εφαρμόζοντας ένα νέο σχεδιασμό, αποφάσισε να μην τοποθετηθούν κάγκελα στο χώρο της παρέλασης, αλλά να παραμείνουν μετά το πέρας της οι άντρες των τριών σωμάτων του στρατού και μαζί με χορευτικά συγκροτήματα από όλη τη χώρα να δώσουν τον τόνο με δημοτικά και παραδοσιακά τραγούδια σε μια «πατριωτική διαδήλωση» που θα ανυψώσει το φρόνημα και θα καταστήσει σαφές

Η κυβέρνηση, από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθεί να υποβαθμίσει και να προσπεράσει αβρόχους ποσί το θέμα που έχει προκύψει, αλλά οι πρώτες αλγεινές εντυπώσεις παραμένουν.

Αν παλιότερα ακόμη και οι ίδιοι επικαλούνταν το τεράστιο κόστος μιας πλήρους στρατιωτικής παρέλασης προκειμένου να ασκήσουν κριτική σε έναν αναχρονστικό θεσμό, τώρα, με τις πρωτοβουλίες του υπουργείου Εθνικής Άμυνας, φέρνουν στο προσκήνιο μια «πατριωτική» και εθνοκεντρική αντίληψη η οποία επικαλείται την «ενότητα» έναντι όσων «κακών» επιβουλεύονται το έθνος και την κυριαρχία του.

Δεν θα μπορούσε να παρουσιαστεί καλύτερη ευκαιρία για όλα αυτά από την επέτειο της εθνεγερσίας του 1821 σε συνδυασμό όπως πάντα με τις ορθόδοξες παραδόσεις και τη γιορτή του Ευαγγελισμού.

Το «αναγκαίο καλό» του Π. Καμμένου, με τη συνεργασία της Περιφέρειας Αττικής, μετουσιώνεται σε πανηγύρι με στρατιωτικές μπάντες, παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια! Ωστόσο το ζήτημα δεν είναι η γραφικότητα, η κακογουστιά ή οι συνειρμοί με σκοτεινές περιόδους της ελληνικής ιστορίας κατά τις οποίες ο στρατός έπαιζε κυρίαρχο ρόλο στα πολιτικά πράγματα. Το μεγάλο ζήτημα που προκύπτει είναι πως διαφαίνεται συντονισμένη παρέμβαση και αναβάθμιση του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων και στο μέτωπο των γερμανικών αποζημιώσεων όπως καταδεικνύει η αναφορά στα αρχεία των γερμανικών δυνάμεων κατοχής τα οποία έχουν στην κατοχή τους το ΓΕΣ και το υπουργείο, σε συνδυασμό με την εκπεφρασμένη πρόθεση να αξιοποιηθούν σε αυτό το μέτωπο.

Ακόμη περισσότερο οι αναφορές στελεχών των ΑΝΕΛ σε σχεδιασμούς έκδοσης ενημερωτικού υλικού και εντύπων που θα προωθηθούν στα σχολεία με αντικείμενο τις γερμανικές αποζημιώσεις, δείχνουν ότι διαμορφώνεται ένα πλαίσιο αντιδραστικής πατριωτικής στα όρια του εθνικισμού αντίληψης για την αντιμετώπιση σοβαρών νομικών και πολιτικών θεμάτων. Αντίληψη που μπορεί κατά κύριο λόγο να προορίζεται για εσωτερική κατανάλωση, ωστόσο στην ουσία του το ζήτημα παραμένει επικίνδυνο.

Πηγή: [PRIN](#)